

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

30 juli 2025

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van verscheidene bepalingen
betreffende arbeidsongevallen
wat betreft de toekenning van een vergoeding
of lijfrente aan partners van asbestslachtoffers
en slachtoffers van beroepsziekten en
arbeidsongevallen die minstens
één jaar wettelijk samenwoonden
met de overledene**

(ingediend door mevrouw Frieda Gijbels c.s.)

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

30 juillet 2025

PROPOSITION DE LOI

**modifiant diverses dispositions
relatives aux accidents du travail
en ce qui concerne l'octroi d'une indemnité
ou d'une rente viagère aux partenaires
des victimes de l'amiante et des victimes
de maladies professionnelles et d'accidents
du travail ayant cohabité légalement durant
au moins un an avec la personne décédée**

(déposée par Mme Frieda Gijbels et consorts)

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
PS	: Parti Socialiste
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Les Engagés	: Les Engagés
Vooruit	: Vooruit
cd&v	: Christen-Democratisch en Vlaams
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
Open Vld	: Open Vlaamse liberalen en democraten
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
ONAFH/INDÉP	: Onafhankelijk-Indépendant

Afkorting bij de nummering van de publicaties:		Abréviations dans la numérotation des publications:	
DOC 56 0000/000	Parlementair document van de 56 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 56 0000/000	Document de la 56 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi
QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA	Questions et Réponses écrites
CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag	CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral
CRABV	Beknopt Verslag	CRABV	Compte Rendu Analytique
CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toezpraken (met de bijlagen)	CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN	Plenum	PLEN	Séance plénière
COM	Commissievergadering	COM	Réunion de commission
MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

SAMENVATTING

Partners van personen die overlijden ten gevolge van een arbeidsongeval, een beroepsziekte of een asbestgerelateerde ziekte maken aanspraak op een vergoeding of lijfrente op voorwaarde dat zij op het ogenblik van het overlijden gedurende minstens één jaar gehuwd of wettelijk samenwonend zijn. In het laatste geval is bovendien vereist dat de partners, eveneens minstens één jaar voor het overlijden, overeenkomstig artikel 1478 van het oud Burgerlijk Wetboek een overeenkomst hebben gesloten waarin zij elkaar wederzijdse bijstand beloven.

De huidige regelgeving inzake de vergoeding sluit dus de langstlevende echtgenoot of wettelijk samenwonende partner uit, wanneer men minder dan één jaar voor het overlijden is gehuwd of een overeenkomst tot wettelijke samenwoning heeft gesloten. Deze personen hebben geen recht op een vergoeding of lijfrente. Deze regel is volgens het Grondwettelijk Hof ongrondwettig met betrekking tot het overlevingspensioen.

Dit wetsvoorstel beoogt te voorzien in een vergoeding of lijfrente voor personen die minder dan één jaar gehuwd zijn of die minder dan één jaar geleden een wettelijke samenwoning zijn aangegaan met een overeenkomst die tot wederzijdse bijstand verplicht, op voorwaarde dat zij voordien al wettelijk samenwonend waren.

RÉSUMÉ

Les partenaires des personnes qui décèdent des suites d'un accident du travail, d'une maladie professionnelle ou d'une maladie liée à l'amiante peuvent prétendre à une indemnité ou à une rente viagère à condition d'avoir été mariés ou cohabitants légaux depuis au moins un an au moment du décès de ces personnes. Les partenaires cohabitants légaux doivent en outre avoir conclu, un an au moins avant la date du décès, conformément à l'article 1478 du Code civil, un contrat en vertu duquel ils se doivent mutuellement assistance.

La réglementation actuelle en matière d'indemnisation exclut donc le conjoint ou le cohabitant légal survivant, lorsque le mariage a été contracté ou la cohabitation légale établie moins d'un an avant le décès. Ces personnes n'ont droit à aucune indemnité ni rente viagère. Selon la Cour constitutionnelle, cette règle est inconstitutionnelle en ce qui concerne la pension de survie.

Cette proposition de loi vise à accorder une indemnité ou une rente viagère aux personnes qui sont mariées depuis moins d'un an ou qui cohabitent légalement depuis moins d'un an en ayant établi un contrat d'assistance mutuelle, à condition qu'elles aient déjà cohabité légalement au préalable.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Dit voorstel neemt, met een aantal aanpassingen, de tekst over van voorstel DOC 55 2999/001.

De partners en kinderen van personen die sterven ten gevolge van een arbeidsongeval, een beroepsziekte of een asbestgerelateerde ziekte, kunnen onder bepaalde voorwaarden aanspraak maken op een vergoeding:

a) in geval van een overlijden ten gevolge van een arbeidsongeval of een beroepsziekte, ontvangen de partners een levenslange "lijfrente" ter waarde van 30 % van het basisloon van de overledene. Bij ex-partners wordt deze rente begrensd op het bedrag van de onderhoudsbijdrage. De lijfrenten worden – in de regel – uitbetaald door de arbeidsongevallenverzekeraar, of door Fedris in het geval van beroepsziekten;

b) in geval van een overlijden ten gevolge van een asbestgerelateerde ziekte, kan het asbestfonds een eenmalige vergoeding toekennen van 45.471 euro (22.735,50 euro aan ex-partners) in geval van een overlijden aan mesotheliom, en van 22.735,50 euro (11.367,75 euro aan ex-partners) in geval van een overlijden aan een andere asbestgerelateerde ziekte¹.

In overeenstemming met arrest nr. 60/2009 van het Grondwettelijk Hof, beogen we door middel van dit wetsvoorstel deze vergoeding of lijfrente ook toegankelijk te maken voor personen die minder dan één jaar gehuwd zijn, of die minder dan één jaar geleden een wettelijke samenwoning zijn aangegaan met een overeenkomst die tot wederzijdse (financiële) hulp en bijstand verplicht, op voorwaarde dat ze voordien al enige tijd wettelijk samenwoonden.

1) Voorwaarden voor gehuwden en wettelijk samenwonenden

De partners van de getroffen personen hebben niet allemaal recht op een vergoeding of lijfrente. Aan de toekenning zijn een aantal voorwaarden verbonden, die samenhangen met de bestaansreden van de regelingen. De vergoeding of lijfrente voor de partners vindt zijn oorsprong in artikel 213 van het oud Burgerlijk Wetboek. Dat bepaalt dat gehuwden elkaar wederzijdse hulp en

¹ Geïndexeerde bedragen van toepassing bij een overlijden volgens de index van 01/11/2023.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition reprend, en le modifiant, le texte de la proposition DOC 55 2999/001.

Les partenaires et les enfants des personnes qui meurent des suites d'un accident du travail, d'une maladie professionnelle ou d'une maladie liée à l'amiante peuvent, sous certaines conditions, prétendre à une indemnité:

a) en cas de décès dû à un accident du travail ou à une maladie professionnelle, les partenaires reçoivent une rente viagère égale à 30 % de la rémunération de base de la personne décédée. Dans le cas d'ex-partenaires, cette rente est plafonnée à un niveau équivalent au montant de la contribution alimentaire. Les rentes viagères sont versées – en règle générale – par l'assurance accidents du travail ou par Fedris s'il s'agit d'une maladie professionnelle;

b) en cas de décès imputable à une maladie liée à l'amiante, le Fonds amiante peut octroyer un capital unique de 45.471 euros (22.735,50 euros pour un ex-partenaire) si le décès a été causé par un mésothéliome, et de 22.735,50 euros (11.367,75 euros pour un ex-partenaire) si le décès est dû à une autre maladie liée à l'amiante¹.

Conformément à l'arrêt n° 60/2009 de la Cour constitutionnelle, nous souhaitons, par la présente proposition de loi, rendre cette rente viagère ou cette indemnité également accessible aux personnes qui sont mariées depuis moins d'un an ou qui cohabitent légalement depuis moins d'un an en ayant établi un contrat d'assistance mutuelle (financière), à condition qu'elles aient déjà cohabité légalement pendant un certain temps au préalable.

1) Conditions pour les conjoints et les cohabitants légaux

Les partenaires des personnes décédées concernées n'ont pas tous droit à une indemnité ou à une rente. L'octroi est en effet assorti de certaines conditions liées à la raison d'être des différents régimes. L'indemnité ou la rente viagère pour les partenaires trouve son origine dans l'article 213 de l'ancien Code civil, qui dispose que les époux se doivent mutuellement secours et assistance.

¹ Montants indexés en cas de décès survenu à partir du 01/11/2023.

bijstand verschuldigd zijn. Dit brengt bijvoorbeeld ook met zich mee dat na een echtscheiding onderhoudsgeld kan worden toegekend².

Wie overlijdt ten gevolge van een arbeidsongeval, een beroepsziekte of een asbestgerelateerde ziekte, kan deze verplichting tot wederzijdse hulp en bijstand niet meer nakomen³. De arbeidsongevallen- en beroepsziekteverzekering en het asbestfonds proberen dit op te vangen door middel van een financiële bescherming voor de partners.

De wettelijke verplichting tot wederzijdse hulp en bijstand geldt niet voor wettelijk (en feitelijk) samenwonenden. De beëindiging van een wettelijke samenwoning, die met een eenvoudige verklaring kan gebeuren, vormt bijgevolg ook geen grond voor de toekenning van onderhoudsgeld.

In lijn met deze redenering kunnen wettelijk (en feitelijk) samenwonende partners geen aanspraak maken op de vergoeding na het overlijden van hun partner ten gevolge van een arbeidsongeval, een beroepsziekte of een asbestgerelateerde ziekte. Het maken van een onderscheid tussen koppels die elkaar wederzijdse bijstand verplicht zijn, en koppels bij wie dat niet het geval is, vormt volgens het Grondwettelijk Hof een objectief en pertinent criterium voor de toekenning van de vergoeding of lijfrente⁴.

Wettelijk samenwonenden kunnen krachtens artikel 1478 van het oud Burgerlijk Wetboek echter wel beslissen om een overeenkomst af te sluiten, waarbij zij onderling afspreken dat zij elkaar wederzijdse bijstand verschuldigd zijn. Daarom werd de bescherming van de arbeidsongevallen- en beroepsziektetestsels en van het asbestfonds in 2007 uitgebreid naar wettelijk samenwonenden die niet gehuwd zijn, maar die wel een dergelijke overeenkomst hebben afgesloten⁴.

Concreet is de bescherming voor de partners na een overlijden dus van toepassing op:

² Arrest Grondwettelijk Hof nr. 33/2015 van 12 maart 2015.

³ Merk op dat de betrokken regelgeving inzake de vergoeding door het asbestfonds of de arbeidsongevallen- en beroepsziekteregeling hier wel duidelijk bij vermeldt dat het moet gaan om wederzijdse bijstand met een financieel component. Het gaat om verplichte wederzijdse bijstand "die, zelfs na een eventuele breuk, financiële gevolgen kan hebben". "Wederzijdse bijstand" wordt in regel gedefinieerd als "morele" bijstand, terwijl het begrip "wederzijdse hulp" doelt op financiële steun. Beide begrippen worden in de regelgeving dus niet altijd consequent gebruikt.

⁴ Zie: wet van 11 mei 2007 houdende wijziging van diverse bepalingen betreffende arbeidsongevallen, beroepsziekten en het asbestfonds met betrekking tot wettelijk samenwonenden.

Cela implique par exemple également qu'une pension alimentaire peut être octroyée après un divorce².

Les personnes qui décèdent à la suite d'un accident du travail, d'une maladie professionnelle ou d'une maladie liée à l'amiante ne peuvent plus respecter cette obligation mutuelle de secours et d'assistance³. Les assurances accidents du travail et maladies professionnelles et le Fonds amiante tentent de compenser ce manque au moyen d'une protection financière pour le partenaire survivant.

L'obligation mutuelle de secours et d'assistance prévue par la loi ne s'applique pas aux cohabitants légaux (ou de fait). La fin de la cohabitation légale, qui peut être établie par une simple déclaration, ne constitue dès lors pas un fondement pour l'attribution d'une pension alimentaire.

Conformément à ce raisonnement, les cohabitants légaux (et les cohabitants de fait) ne peuvent pas prétendre à une indemnité après le décès de leur partenaire suite à un accident du travail, à une maladie professionnelle ou à une maladie due à l'amiante. La Cour constitutionnelle estime que la distinction entre les couples tenus à une obligation d'assistance mutuelle et les autres couples constitue un critère objectif et pertinent pour l'attribution d'une indemnité ou d'une rente viagère.

Les cohabitants légaux peuvent toutefois décider, en vertu de l'article 1478 de l'ancien Code civil, de conclure un contrat par lequel ils conviennent ensemble qu'ils se doivent mutuellement assistance. C'est pourquoi la protection offerte par les régimes relatifs aux accidents du travail et aux maladies professionnelles et par le Fonds amiante a été étendue en 2007 aux cohabitants légaux non mariés mais qui ont néanmoins conclu un contrat de cette nature⁴.

La protection offerte au survivant après le décès de son partenaire s'applique donc concrètement:

² Arrêt n° 33/2015 du 12 mars 2015 de la Cour constitutionnelle.

³ Il convient d'observer que la réglementation qui prévoit le versement d'une indemnité par le Fonds amiante ou en vertu des régimes des accidents du travail et des maladies professionnelles indique clairement, à cet égard, que l'assistance mutuelle doit comporter un volet financier. Il s'agit d'une assistance mutuelle obligatoire "qui, même après une rupture éventuelle, peut avoir des conséquences financières". En général, l'"assistance mutuelle" est définie comme une assistance "morale", tandis que la notion de "secours mutuel" vise un soutien financier. Ces deux notions ne sont donc pas toujours utilisées de façon cohérente dans la réglementation.

⁴ Cf. loi du 11 mai 2007 modifiant diverses dispositions relatives aux accidents du travail, aux maladies professionnelles et au Fonds amiante, en ce qui concerne les cohabitants légaux.

a) gehuwden;

b) wettelijk samenwonenden die overeenkomstig artikel 1478 van het oud Burgerlijk Wetboek een overeenkomst hebben opgesteld waarin voor de partijen is voorzien in een verplichting tot hulp die, zelfs na een eventuele breuk, financiële gevolgen kan hebben;

c) personen die uit de echt of van tafel en bed gescheiden zijn en onderhoudsgeld ontvangen.

2) Uitzondering: een huwelijk of wettelijke samenwoning van minder dan één jaar

Om misbruiken te vermijden, heeft de wetgever voorzien in een uitzondering: wie minder dan één jaar voor het overlijden gehuwd is met het overleden slachtoffer, of wie minder dan één jaar voor het overlijden een overeenkomst heeft afgesloten die wettelijk samenwonenden tot wederzijdse bijstand verplicht, kan geen aanspraak maken op de vergoeding of de lijfrente.

Deze vereiste minimumduur van één jaar huwelijk geldt enkel indien de overleden partner op het moment van het huwelijk al een schadeloosstelling wegens een arbeidsongeval, beroepsziekte of asbestziekte ontving.

Door de vereiste minimale huwelijksduur heeft de wetgever willen vermijden dat het voordeel misbruikt zou worden. Zo zouden personen kort voor het overlijden in het huwelijksbootje kunnen stappen, met als enige doel om ervoor te zorgen dat de langstlevende echtgenoot de vergoeding of lijfrente kan ontvangen. De vereiste minimale huwelijksduur geldt bijgevolg niet voor koppels die een kind ten laste hebben. In dat geval wordt uitgegaan van een duurzame relatie en lijkt een schijnhuwelijk redelijk onwaarschijnlijk.

Voor de antimisbruikmaatregel valt wel degelijk iets te zeggen, maar in de praktijk zorgt deze regel wel voor enkele problemen. In het jaarverslag 2017 van de Federale Ombudsman wordt melding gemaakt van een geval waarbij een vrouw na het overlijden van haar echtgenoot geen aanspraak kon maken op een vergoeding van het asbestfonds. De vrouw was op het moment van overlijden inderdaad nog geen jaar getrouwd met het asbestslachtoffer, maar woonde voordien wel al lange tijd wettelijk met hem samen⁵.

Kan iemand die recent gehuwd is met de overledene, maar daarvoor al lange tijd met hem of haar wettelijk samenwoonde, zomaar verdacht worden van misbruik?

a) aux conjoints;

b) aux cohabitants légaux qui ont établi, conformément à l'article 1478 de l'ancien Code civil, un contrat obligeant les parties à un devoir de secours qui, même après une rupture éventuelle, peut avoir des conséquences financières;

c) aux personnes divorcées ou séparées de corps qui perçoivent une pension alimentaire.

2) Exception: le mariage ou la cohabitation légale dont la durée est inférieure à un an

Afin de prévenir tout abus, le législateur a prévu une exception: toute personne dont le mariage a été contracté ou dont le contrat obligeant les cohabitants légaux à un devoir d'assistance mutuelle a été conclu moins d'un an avant le décès de la victime ne peut pas prétendre à la rente viagère ou à l'indemnité.

Cette durée minimale requise d'un an de mariage ne s'applique que si le conjoint décédé bénéficiait déjà, au moment du mariage, d'une réparation pour un accident du travail, une maladie professionnelle ou une maladie liée à l'amiante.

En exigeant une durée minimale du mariage, le législateur a voulu éviter que l'on abuse de cet avantage. Ainsi, des personnes pourraient se marier peu avant le décès dans le seul but de s'assurer que le conjoint survivant puisse bénéficier de la rente viagère ou de l'indemnité. Par conséquent, la durée minimale requise du mariage ne s'applique pas aux couples qui ont un enfant à charge. Dans ce cas, on suppose une relation durable et un mariage de complaisance semble raisonnablement improbable.

Si la mesure visant à prévenir les abus se justifie, son application pratique n'en pose pas moins quelques problèmes. Le rapport annuel 2017 du Médiateur fédéral fait état d'un cas où une femme n'a pas pu demander une indemnisation au Fonds amiante après le décès de son époux. En effet, la femme était mariée à celui-ci depuis moins d'un an au moment du décès, mais avant cela, elle avait cohabité légalement avec lui pendant une longue période⁵.

Une personne récemment mariée au défunt, mais qui, auparavant, cohabitait légalement avec lui depuis longtemps, peut-elle être soupçonnée d'abus?

⁵ De Federale Ombudsman. Jaarverslag 2017, p. 33.

⁵ Le médiateur fédéral. Rapport annuel 2017, p. 33.

Die vraag werd in 2009 al voorgelegd aan het Grondwettelijk Hof naar aanleiding van een andere regeling: die van het overlevingspensioen. Ook het overlevingspensioen wordt, in de regel, enkel toegekend aan personen die al minstens één jaar gehuwd zijn. Op de vraag of het nodig en billijk is dat personen die minder dan één jaar gehuwd zijn geen recht hebben op een overlevingspensioen indien dit huwelijk voorafgegaan werd door een langere periode van wettelijke samenwoning, gaf het Grondwettelijk Hof een duidelijk antwoord⁶:

“In het geval echter waarin [...] het huwelijk door een wettelijke samenwoning is voorafgegaan en waarin de gezamenlijke duur van de wettelijke samenwoning en het huwelijk minstens één jaar bedraagt, bevinden de echtgenoten zich in een situatie die het mogelijk maakt het [...] risico van misbruik als onbestaande te beschouwen. Door aan de echtgenoten die zich in een dergelijke situatie bevinden, het voordeel te ontzeggen waarin de in het geding zijnde bepaling voorziet, doet die bepaling op discriminerende wijze afbreuk aan de rechten van de betrokkenen.”

Het Grondwettelijk Hof oordeelde dat het niet openstellen van het overlevingspensioen aan personen die minder dan één jaar gehuwd zijn, maar die voordien wettelijk samenwoonden, in strijd is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

Ondertussen is de regelgeving met betrekking tot het overlevingspensioen hieraan aangepast: deze bepaalt nu dat het overlevingspensioen ook openstaat voor “de echtgenoot die minder dan één jaar gehuwd geweest is met de overleden werknemer, met wie hij eerder wettelijk samenwoonde en waarbij de onafgebroken en gezamenlijke duur van het huwelijk en de wettelijke samenwoning minstens één jaar bedraagt”⁷.

Ondanks deze uitspraak van het Grondwettelijk Hof werd de gelijkaardige regelgeving voor de partners van de overleden slachtoffers van een beroepsziekte, een arbeidsongeval of een asbestziekte nooit aangepast. Door middel van dit wetsvoorstel willen we op dit punt een wijziging doorvoeren.

Wij stellen voor dat de vergoeding en de lijfrente ook toegankelijk zijn voor personen die minder dan één jaar gehuwd zijn of die minder dan één jaar geleden een wettelijke samenwoning zijn aangegaan met een overeenkomst die tot wederzijdse bijstand verplicht, op voorwaarde dat zij voordien al wettelijk samenwonend waren.

La Cour constitutionnelle a déjà été saisie de cette question en 2009 à propos d’un autre régime: celui de la pension de survie. La pension de survie est, elle aussi, uniquement accordée, en règle générale, aux personnes qui ont été mariées pendant au moins un an. À la question de savoir s’il est nécessaire et équitable que les personnes mariées depuis moins d’un an n’aient pas droit à une pension de survie si ce mariage a été précédé d’une longue période de cohabitation légale, la Cour constitutionnelle a donné une réponse claire⁶:

“Toutefois, dans l’hypothèse où [...] le mariage a été précédé d’une cohabitation légale et où la durée cumulée de la cohabitation légale et du mariage atteint au moins un an, les époux se trouvent dans une situation qui permet de tenir pour inexistant le risque d’abus [...]. En privant les époux se trouvant dans une telle situation du bénéfice qu’elle prévoit, la disposition en cause porte une atteinte discriminatoire aux droits des intéressés.”

La Cour constitutionnelle a jugé que le fait de priver de la pension de survie les personnes mariées depuis moins d’un an, mais qui, auparavant, cohabitaient légalement, violait les articles 10 et 11 de la Constitution.

Dans l’intervalle, la réglementation relative à la pension de survie a été adaptée à cet arrêt. Elle dispose aujourd’hui que la pension de survie peut également être accordée au “conjoint qui a été marié moins d’un an avec le travailleur décédé, avec lequel, antérieurement, il cohabitait légalement, lorsque la durée ininterrompue et cumulée du mariage et de la cohabitation légale atteint au moins un an”⁷.

Malgré la décision précitée de la Cour constitutionnelle, la réglementation n’a jamais été adaptée en ce qui concerne les partenaires de victimes décédées des suites d’une maladie professionnelle, d’un accident du travail ou d’une maladie liée à l’amiante. La présente proposition de loi entend remédier à cette situation.

Nous proposons que l’indemnité et la rente viagère puissent également être accordées aux personnes qui ont été mariées moins d’un an ou qui avaient souscrit, depuis moins d’un an, à une cohabitation légale assortie d’un contrat d’assistance mutuelle, à condition qu’elles aient cohabité légalement auparavant.

⁶ Arrest Grondwettelijk Hof nr. 60/2009 van 25 maart 2009.

⁷ Zie artikel 17 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

⁶ Arrêt de la Cour constitutionnelle n° 60/2009 du 25 mars 2009.

⁷ Voir l’article 17 de l’arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés.

De voorwaarde is wel dat de combinatie van de periode van wettelijke samenwoning en het huwelijk, of van de start van de overeenkomst die wettelijk samenwonenden tot bijstand verplicht en de periode van wettelijke samenwoning die daaraan voorafgaat, minstens één jaar bedraagt. Dat komt overeen met de uitspraak van het Grondwettelijk Hof (arrest nr. 60/2009) en met de regeling zoals die vandaag al in de regeling van het overlevingspensioen geldt.

Wij beogen deze versoepelde voorwaarde in te voeren voor de gerechtigden op een tegemoetkoming:

- a) van het asbestfonds (art. 2);
- b) in de regeling voor de arbeidsongevallen en de beroepsziekten in de private sector (respectievelijk art. 3 en 4); en
- c) in de regeling voor de arbeidsongevallen en de beroepsziekten in de publieke sector (art. 5).

Tijdens de vorige legislatuur werden verschillende schriftelijke adviezen ingewonnen over het wetsvoorstel DOC 55 2999/001. Zowel Fedris als Fednot (de Koninklijke Federatie van het Belgisch Notariaat) gaven een positief advies over het wetsvoorstel. De technische opmerkingen van Fednot en de Raad van State werden in dit wetsvoorstel verwerkt.

Frieda Gijbels (N-VA)
Axel Ronse (N-VA)
Eva Demesmaeker (N-VA)
Wouter Raskin (N-VA)

Il faudra toutefois que le cumul de la période de cohabitation légale et de la durée du mariage ou le cumul de la période prenant cours à la conclusion du contrat d'assistance mutuelle et de la période de cohabitation légale précédant la conclusion de ce contrat corresponde à une durée d'au moins un an. Cette condition est conforme à l'arrêt de la Cour constitutionnelle (n° 60/2009) et à la réglementation actuellement en vigueur dans le régime de la pension de survie.

Nous souhaitons introduire cette condition assouplie pour les bénéficiaires d'une intervention:

- a) du Fonds amiante (art. 2);
- b) dans le régime des accidents du travail et des maladies professionnelles du secteur privé (respectivement articles 3 et 4); et
- c) dans le régime des accidents du travail et des maladies professionnelles du secteur public (art. 5).

Plusieurs avis écrits ont été recueillis à propos de la proposition de loi DOC 55 2999/001 sous la précédente législature. L'agence Fedris et Fednot (Fédération royale du notariat belge) ont toutes deux rendu un avis positif sur le texte. Les observations techniques de Fednot et du Conseil d'État ont été prises en compte dans la présente proposition de loi.

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 8, eerste lid, 2°, van de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector, vervangen bij de wet van 11 mei 2007, wordt de bepaling onder a/1) ingevoegd, luidende:

“a/1) het huwelijk of de wettelijke samenwoning na het ongeval of na de vaststelling van de beroepsziekte minder dan één jaar voor het overlijden gesloten werd, maar voorafgegaan werd door een wettelijke samenwoning in de zin van artikel 1475, § 1, van het oud Burgerlijk Wetboek, zelfs zonder overeenkomst zoals bedoeld in artikel 2, achtste lid, 1°, op voorwaarde dat de onafgebroken en gezamenlijke duur van deze periodes van huwelijk en/of wettelijke samenwoning minstens één jaar bedraagt of,”.

Art. 3

In artikel 33, tweede lid, van de gecoördineerde wetten van 3 juni 1970 betreffende de preventie van beroepsziekten en de vergoeding van de schade die uit die ziekten voortvloeit, gewijzigd bij de wet van 11 mei 2007, wordt de bepaling onder 3° vervangen als volgt:

“3° moet artikel 12, eerste lid, 2°, a), en a/1) van voornoemde wet als volgt worden gelezen:

“a) het huwelijk of de overeenkomst tot wettelijke samenwoning bedoeld in 5°, gesloten nadat de arbeidsongeschikte getroffene toegelaten werd tot het voordeel van de bij deze wetten geregelde schadeloosstelling, minstens één jaar vóór het overlijden van de getroffene plaatsvond of,

a/1) het huwelijk of de overeenkomst tot wettelijke samenwoning bedoeld in 5°, gesloten nadat de arbeidsongeschikte getroffene toegelaten werd tot het voordeel van de bij de wetten geregelde schadeloosstelling, minder dan één jaar vóór het overlijden van de getroffene plaatsvond, maar voorafgegaan werd door een wettelijke samenwoning in de zin van artikel 1475, § 1, van het oud Burgerlijk Wetboek, zelfs zonder overeenkomst zoals

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

Dans l'article 8, alinéa 1er, 2°, de la loi du 3 juillet 1967 sur la prévention ou la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public, remplacé par la loi du 11 mai 2007, il est inséré un a/1) rédigé comme suit:

“a/1) le mariage contracté ou la cohabitation légale contractée après l'accident ou après la constatation de la maladie professionnelle l'ait été moins d'un an avant le décès de la victime, mais après une cohabitation légale au sens de l'article 1475, § 1er, de l'ancien Code civil, sans nécessairement qu'un contrat visé à l'article 2, alinéa 8, 1°, ait été d'application, à condition que la durée ininterrompue et cumulée du mariage et/ou de la cohabitation légale ait atteint au moins un an ou,”.

Art. 3

Dans l'article 33, alinéa 2, des lois coordonnées du 3 juin 1970 relatives à la prévention des maladies professionnelles et à la réparation des dommages résultant de celles-ci, modifié par la loi du 11 mai 2007, le 3° est remplacé par ce qui suit:

“3° l'article 12, alinéa 1er, 2°, a) et a/1), de la loi précitée doivent se lire comme suit:

“a) le mariage contracté ou le contrat de cohabitation légale visé au 5° établi après le moment où la victime, incapable de travailler, était admise au bénéfice de la réparation organisée par les présentes lois, l'ait été au moins un an avant le décès de la victime ou,

a/1) le mariage contracté ou le contrat de cohabitation légale visé au 5° établi après le moment où la victime, incapable de travailler, était admise au bénéfice de la réparation organisée par les présentes lois, l'ait été moins d'un an avant le décès de la victime, mais ait été précédé d'une cohabitation légale au sens de l'article 1475, § 1er, de l'ancien Code civil, sans nécessairement qu'un contrat visé au 5° ait été d'application, à condition que

bedoeld in 5°, op voorwaarde dat de onafgebroken en gezamenlijke duur van deze periodes van huwelijk en/of wettelijke samenwoning minstens één jaar bedraagt of”.

Art. 4

In artikel 12, eerste lid, 2°, van de arbeidsongevalwet van 10 april 1971, gewijzigd bij de wet van 11 mei 2007, wordt de bepaling onder a/1) ingevoegd, luidende:

“a/1) het huwelijk of de wettelijke samenwoning gesloten na het ongeval minder dan één jaar vóór het overlijden van de getroffene plaatsvond, maar voorafgegaan werd door een wettelijke samenwoning in de zin van artikel 1475, § 1, van het oud Burgerlijk Wetboek, zelfs zonder overeenkomst zoals bedoeld in artikel 5, tweede lid, 1°, op voorwaarde dat de onafgebroken en gezamenlijke duur van deze periodes van huwelijk en/of wettelijke samenwoning minstens één jaar bedraagt of”.

Art. 5

In artikel 120, § 2, eerste lid, 1°, van de programmawet (I) van 27 december 2006, vervangen bij de wet van 11 mei 2007, wordt de bepaling onder b/1) ingevoegd, luidende:

“b/1) het huwelijk werd gesloten of de wettelijke samenwoning aanving na het tijdstip waarop het slachtoffer aanspraak is beginnen te maken op de bij deze wet georganiseerde schadeloosstelling, voor zover dat huwelijk is gesloten of die wettelijke samenwoning is aangevangen minder dan één jaar vóór het overlijden van het slachtoffer, maar werd voorafgegaan door een wettelijke samenwoning in de zin van artikel 1475, § 1, van het oud Burgerlijk Wetboek, zelfs zonder voormelde overeenkomst, op voorwaarde dat de onafgebroken en gezamenlijke duur van de periodes van huwelijk en/of wettelijke samenwoning minstens één jaar bedraagt, of”.

10 juli 2025

Frieda Gijbels (N-VA)
Axel Ronse (N-VA)
Eva Demesmaeker (N-VA)
Wouter Raskin (N-VA)

la durée ininterrompue et cumulée du mariage et/ou de la cohabitation légale ait atteint au moins un an ou”.

Art. 4

Dans l'article 12, alinéa 1er, 2°, de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail, modifiée par la loi du 11 mai 2007, il est inséré un a/1) rédigé comme suit:

“a/1) le mariage contracté ou la cohabitation légale contractée après l'accident, l'ait été moins d'un an avant le décès de la victime, mais après une cohabitation légale au sens de l'article 1475, § 1er, de l'ancien Code civil, même sans contrat visé à l'article 5, alinéa 2, 1°, à condition que la durée ininterrompue et cumulée de ces périodes de mariage et/ou de cohabitation légale ait atteint au moins un an, ou”.

Art. 5

Dans l'article 120, § 2, alinéa 1er, 1°, de la loi-programme (I) du 27 décembre 2006, remplacé par la loi du 11 mai 2007, il est inséré un b/1), rédigé comme suit:

“b/1) le mariage ait été contracté ou la cohabitation légale ait commencé après le moment à partir duquel la victime a pu prétendre à la réparation organisée par la présente loi, pour autant que le mariage ait été contracté ou que la cohabitation légale ait commencé moins d'un an avant le décès de la victime, mais après une cohabitation légale au sens de l'article 1475, § 1er, de l'ancien Code civil, même sans contrat au sens précité, à condition que la durée ininterrompue et cumulée des périodes de mariage et/ou de cohabitation légale ait atteint au moins un an, ou”.

10 juillet 2025